

вотъ станѣ много по късь отъ предишныя: и заради туй преданіето не бѣ доволно да опази истинната. Освенъ туй злытъ работы ся умножихъ между челоуцытъ, а отъ туй разумътъ и совѣстьта ся помрачихъ повече и повече. По тѣзи причина за да ся опази и распространи истинната между челоуцытъ, Богъ благоволи да даде законъ откровенный и Священното писаніе.

Откровеныйтъ законъ е ученіето за Бога и за угожденіето Богу, което отккры на челоуцытъ самъ Богъ. Священно писаніе ся наричатъ онѣзи книги, които сж написаны по вдѣхнованье отъ Бога.

Въ петдесетыйя день слѣдъ иехожданьето на Евреитѣ изъ Египетъ, Богъ имъ ся показа на Синайската гора, въ огнь, дымъ и трѣбенъ гласъ: и имъ даде законъ, на който главнытъ десеть заповѣды сж слѣдующитѣ.

I. Азъ есмь Господь Богъ твой, да не бѣдѣтъ тебѣ бози инии развѣ Мень.

II. Не сотвори себѣ кумира, и всякаго подобія, елика на небеси горѣ, и елика на земли низу, и елика въ водахъ подѣ землею; да не поклонишися имъ, ни послужиши имъ.

III. Не приеми имене Господа Бога твоего всуе.

IV. Помни день субботный, еже святити его: шесть дней дѣлай, и сотвориши (въ нихъ) вся дѣла твоя въ день же седмый суббота Господу Богу твоему.

V. Чти отца твоего и мать твою, да благодѣ бѣдетъ, и домоу твою бѣдеши на земли.

VI. Не убій.